

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/394/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213220739
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213220739.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a. s. so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie ECKER - KÁN & PARTNERS so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9-C1, proti odporcovi: J. Q., nar. XX. XX. XXXX, t. č. bytom P., J. J. 2, o zaplatenie 50,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 11. novembra 2014 č. k. 6C/318/2014-30, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 45,79 eura JUDr. Vladimírovi Kánovi, advokátovi Advokátskej kancelárie ECKER - KÁN & PARTNERS so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku 9-C1, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,70 eura do 15 dní po právoplatnosti tohto rozsudku a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania k rukám JUDr. Vladimíra Kána, advokáta v sume 24,77 eura do 15 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ustanoveniami § 5, § 11 ods. 1 vyhlášky č. 168/1996 Z. z. v znení neskorších zmien a noviel, ako aj vykonaným dokazovaním a zistil, že dňa 22. 01. 2013 odporca cestoval v Bratislave na linke MHD č. 78, na ktorej bola vykonaná kontrola cestovných lístkov, pri ktorej kontrolór zistil, že odporca cestoval bez cestovného lístka, preto mu bol uložený postih v sume 50 eur a povinnosť zaplatiť cestovné v sume 0,70 eura. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvého stupňa návrh navrhovateľa považoval za dôvodný a návrhu vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 OSP, keď v konaní plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 24,77 eura. V tomto spore ide o drobný spor, v ktorom súd môže trovy konania znížiť, prípadne vôbec nepriznať, ak trovy konania sú neprimerane k uplatnenej pohľadávke. V tomto spore navrhovateľ si uplatnil trovy konania v sume (16,50 + 87,88) 104,38 eura. Je bezpochybné, že takéto trovy sú neprimerané k uplatnenej pohľadávke, preto súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v súvislosti s ustanovením § 150 ods. 2 OSP. Navrhovateľovi vznikli trovy - zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 eura a trovy právneho zastupovania za dva úkony právnej pomoci (prevzatie zastupovania a podanie návrhu na súd), za vykonanie ktorých prináleží advokátovi suma 2 x 16,60 eura. Okrem toho mu prináleží DPH v sume 6,30 eura, ako aj režijný paušál 2 x 7,81 eura. Iný úkon právnej služby v tejto veci nebol vykonaný. Týmto sporom teda navrhovateľovi vznikli trovy celkom v sume 71,62 eura (súdny poplatok 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v sume 55,12 eura). Zo vzniknutých trov súd navrhovateľovi priznal sumu zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia advokátom 15% (8,27 eura) a takto odporcu zaviazal navrhovateľovi zaplatiť náhradu trov konania v sume 24,77 eura, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku v časti náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci, spočívajúce v nesprávnej aplikácii § 150 ods. 2 OSP. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o primeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatňovaných navrhovateľom v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že aj predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea OSP, avšak zastal názor, že neprímeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Zároveň poukázal na ustálenú súdnu prax, a to najmä rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009. Nesprávne použitie ustanovenia § 150 ods. 2 OSP videl aj v tom, že zákon nedefinuje pojem neprímerané, avšak v zmysle dôvodovej správy súd môže pristúpiť k zníženiu neprímeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprímerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. S poukazom na uvedené namietať, že súd prvého stupňa sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Okrem toho sa domnieval, že niekoľkonásobne je potrebné chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v prejednávanej veci nie je. Preto mal za to, že pri rozhodovacej činnosti súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe je k aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 OSP primeraná len situácia, keď suma trov konania viacnásobne prekročí sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však nie je prípad súdnej veci. Nakoľko uplatnené trovy konania neprekročili niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku predstavovali odmenu za právne služby za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba, prvostupňový súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 OSP. Na základe uvedeného dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ako aj prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 OSP. Za účelne uplatnené trovy konania považoval trovy konania spočívajúce jednak v zaplatení súdneho poplatku za návrh na začatie konania a z minimálnej tarifnej odmeny advokáta za právne služby. Poukázal pritom na skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Okrem toho bolo zrejmé, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta je náročný a zložitý proces, ako ani žiadne ustanovenie hmotných, či procesných noriem neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese advokátom. S ohľadom na vyššie uvedené žiadal odvolací súd, aby zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o trovách konania tak, že uloží odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eura za 3 úkony po 16,60 eura + DPH + 3 x režijný paušál po 7,81 eura, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žiadal priznať trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 220 OSP zmenil.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ svojím návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 12. 09. 2013, voči odporcovi domáhal zaplatenia istiny vo výške 50,70 eura. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci - prevzatie zastúpenia, písomné zaslanie pokusu o zmier s výzvou na zaplatenie a podanie návrhu na súd, spolu s DPH a paušálnou náhradou hotových výdavkov za 3 úkony, spolu vo výške 87,88 eura.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorý vo veci samej nadobudol právoplatnosť dňa 02. 01. 2015. Predmetom odvolacieho konania je výrok o trovách konania.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods.1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ustanovenie § 142 OSP vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti závisí od konkrétnych okolností tej-ktorej veci.

Podľa § 150 ods. 2 OSP, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V ustanovení § 150 ods. 2 OSP je zdôraznená zásada, že v konaní úspešnému účastníkovi sa priznávajú účelne vynaložené trovy konania, no keďže ide o konanie s nízkou hodnotou sporu, možno pristúpiť k zníženiu trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobnom spore neprimerané. Spravidla ide o právne veci s nízkou hodnotou sporu, v ktorých trovy konania niekedy predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, a preto nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta môžu tieto veci zostať vzhľadom na ich množstvo zaujímavé.

Z obsahu spisu je nepochybné, že aj v danej veci ide o drobný spor (§ 200ea OSP), pretože navrhovateľ si v ňom uplatnil istinu 50,70 eura.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci je dôvod na postup podľa § 150 ods. 2 OSP (ide o hromadne uplatňovanú pohľadávku, ako aj drobný spor), a to zníženie náhrady trov účelne vynaložených na právne zastúpenie v rozsahu 50%.

Za účelne vynaložené trovy na právne zastúpenie odvolací súd považoval dva úkony advokáta - prevzatie zastúpenia dňa 18. 04. 2013 (§ 14 ods. 1 písm. a/) a podanie návrhu na súd dňa 12. 09. 2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/) v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb po 16,60 eura (spolu suma 33,20 eura), paušálnu náhradu hotových výdavkov za 2 úkony právnej služby po 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) + 20 % DPH v sume 9,76 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) zo sumy 48,82 eura, teda v celkovej sume 58,58 eura. Úkon advokáta - pokus o zmier s výzvou na zaplatenie zo dňa 04. 03. 2013 (č. I. 4 spisu) odvolací súd posúdil ako úkon bezprostredne nesúvisiaci s následným súdnym konaním, pretože jeho predmetom bola pohľadávka popísaná v predžalobnej výzve. Náklady uplatnené v predsúdnom štádiu sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Spojitosť týchto trov s určitým konaním musí preukázať ten, kto sa domáha ich náhrady. Navyiac ako z obsahu spisu vyplýva, uvedený úkon nebol účelný, pretože odporca sa na adrese Y., T. XXX/XX nikdy nezdržoval.

Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľovi patrí náhrada trov, pozostávajúca zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 eura v celom rozsahu a s ohľadom na charakter veci, keďže ide o tzv. drobný spor, je tu daný dôvod na zníženie náhrady ostatných účelne vynaložených trov na právne zastúpenie primerane, t. j. v rozsahu 50%. Odvolací súd, prihliadajúc na nenáročnosť obsahu návrhu, ako aj hromadnosť podávania návrhov a výšku žalovanej istiny 50,70 eura sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa o potrebe aplikovať ustanovenie § 150 ods. 2 OSP. Keďže zaplatenie súdneho poplatku obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie celého súdneho poplatku. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania v zmysle § 220 OSP zmenil a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania celkove v sume 45,79 eura, pozostávajúcu zo sumy 16,50 eura za súdny poplatok a zo zníženej náhrady trov právneho zastúpenia (50% z vyššie uvedenej náhrady trov právneho zastúpenia, t. j. zo sumy 58,58 eura) v sume 29,56 eura, ktorú sumu odvolací súd považoval za primeranú voči uplatňovanej pohľadávke. Takto priznané trovy konania uložil odvolací súd odporcovi zaplatiť navrhovateľovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia právneho zástupcovi navrhovateľa advokátovi JUDr. Vladimírovi Kánovi v zmysle ust. § 149 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, vzhľadom na čiastočnú úspešnosť každého účastníka v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.